

اضطراب: تجربه بالینی دانشجویان پرستاری در بخش روان

متنصوره کریم الهی^۱، بهنام مولائی^۲، ماهرخ جوانشیر^۳

زمینه و هدف

اضطراب بعنوان شایعترین حالت ناخوشایند روانی توسط اکثر دانشجویان پرستاری در محیط بالینی درک می‌شود و این امر بر کیفیت آموزش بالینی آثار منفی بر جای می‌گذارد. لذا مطالعه حاضر با هدف توصیف و تفسیر پدیده اضطراب در دانشجویان پرستاری دانشگاه علوم پزشکی اردبیل در بخش روانپزشکی انجام گرفت.

روش اجرا

این مطالعه کیفی با روش پدیدار شناسی بر روی ۱۲ نفر از دانشجویان پرستاری دانشگاه علوم پزشکی اردبیل در سال ۱۳۸۸ که به روش هدفمند انتخاب شده بودند انجام گرفت. جمع آوری داده ها با مصاحبه عمیق و نیمه ساختار یافته و بصورت انفرادی بود. داده های مطالعه با روش وود و هابر مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته ها

نتایج این مطالعه در قالب درون مایه اصلی اضطراب و درون مایه فرعی ترس از ناشناخته ها، اعتقادات عامیانه، تاثیر رسانه، عدم تاثیر واحد تئوری بر نگرش، عدم اطمینان، ترس از اشتباه و احساس عدم کفایت بدست آمد.

بحث و نتیجه گیری

جهت تسهیل در امر گسترش دانش، مهارتها و ارزشهای مورد نیاز برای مراقبت از بیماران روانی، درک دقیق تجارب یادگیری دانشجویان میتواند با تعدیل اضطراب آنها و فراهم کردن محیط مناسب به ارتقای کیفیت خدمات آموزشی و درمانی بیانجامد.

کلمات کلیدی: اضطراب، پدیده شناسی، تجربه بالینی، دانشجویان پرستاری

۱. دکترای آموزش پرستاری - عضو هیات علمی دانشگاه علوم پزشکی اردبیل

۲. کارشناس ارشد آموزش پرستاری - عضو هیات علمی دانشگاه علوم پزشکی اردبیل

۳. کارشناس ارشد آموزش پرستاری